

<p style="text-align: center;">10è cicle de sortides CONÈIXER EL PLA DE L'ESTANY</p>
--

Data	Diumenge 14 d'abril de 2013
Hora	9,15 h
Lloc de trobada	Carrer Servites, de Banyoles (al costat de Correus)
Organitza	Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles i Centre Excursionista de Banyoles
Col·labora	Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany

MERLANT

Merlant és un dels set pobles que formen el municipi de Porqueres. És d'origen medieval (està documentat al segle X). Ara hi viu poca gent, però encara perduren alguns masos com can Ginestar, ca l'Estrada, can Soler i can Gallifa.

Mas Gallifa

Mas Gallifa és una gran masia, d'aspecte senyorial, construïda als primers anys del segle XX. La construcció es va iniciar l'any 1902, per iniciativa de Francesc Gallifa i Gomis. La porta d'entrada presenta un arc de mig punt amb dovelles i una inscripció. Inicialment hi havia una capella interior, que va ser substituïda per la gran capella actual, que es va acabar després de la guerra i que vol imitar l'estil romànic, amb una decoració inspirada en les arcuacions llombardes.

Església de Merlant

Edifici romànic, dels segles XII-XIII, construïda sobre un temple anterior. Era propietat del monestir de Sant Esteve de Banyoles. Dedicada a Sant Quirze i a Santa Julita, és de una sola nau amb volta de canó, construïda amb carreus regulars, amb un absis semicircular. Portalada amb un arc de mig punt amb dovelles grosses i un guardapols. El campanar era d'espadanya i posteriorment s'hi va afegir un cos sobre la volta. A fora hi ha un pedró des d'on es beneïa el terme. Saquejada durant la guerra, va ser restaurada el 1942 per Francesc Gallifa i Rifà. El 1952, l'artista barcelonina Anita Solà d'Imbert la va decorar amb unes pintures sobre la vida de sant Quirze i santa Jovita. Entre el 1983 i el 1985 s'hi feren obres de restauració impulsades pel Centre Excursionista de Banyoles.

Carles Fontseré

Carles Fontserè i Carrió (Barcelona 1916-Girona 2007) va ser un artista plàstic molt polifacètic. Va excel·lir com a cartellista en una sèrie de cartells realitzats durant la guerra civil que han assolit una justa anomenada. Ha estat també pintor, dibuixant, escenògraf, director artístic i fotògraf. Va il·lustrar llibres per a bibliòfils i va dibuixar còmics. Exiliat a França acabada la guerra, es va traslladar posteriorment a Mèxic i a Nova York, on va conèixer la que havia de ser la seva dona, Terry Broch.

Durant el seu exili, Fontserè va conèixer el prehistoriador Lluís Pericot, que es va oferir per ajudar-lo a trobar un lloc per viure si algun dia es decidia a tornar a Catalunya. Quan va començar a pensar en la tornada, el doctor Pericot li va mostrar diversos llocs i així va ser que, el 1959, va comprar Can Tista, que aleshores era una casa pràcticament enrunada, i en va començar la rehabilitació. Tornat definitivament a Catalunya el 1973, Fontserè va col·laborar a la premsa i va realitzar diverses exposicions. El 1985 li va ser concedida la Creu de Sant Jordi. El 1995 va començar a publicar uns llibres de memòries, dels quals en van aparèixer tres volums. El primer es titula *Memòries d'un cartellista català (1931-1939)*. El segon, *Un exiliat de tercera: a París durant la Segona Guerra Mundial* i el tercer, *París, Mèxic, Nova York. Memòries 1945-1956*. Són llibres de gran interès perquè permeten resseguir la seva trajectòria vital i artística.

Text extret de Jordi Galofré: «Banyoles i Carles Fontseré», *Els Colors del Pla de l'Estany*, núm. 97 (gener de 2008).